

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 4. august 2020

Sag BS-26743/2019-HJR

A
(advokat Rasmus Mangor Andersen, beskikket)

mod

S ApS under konkurs
(Ole Maare)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 8. afdeling den 4. oktober 2018 (B-870-18).

I denne afgørelse har deltaget tre dommere: Vibeke Rønne, Jens Kruse Mikkelsen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i landsretten.

Indkærede, S ApS under konkurs, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Den 26. oktober 2017 indgav kurator, advokat Ole Maare processkrift med indstilling om, at der blev indledt sag om konkurskarantæne mod A.

Processkriftet blev kundgjort i Statstidende den 24. november 2017.

Det fremgår af Det Centrale Personregister, at A den 27. november 2017 blev registreret på adressen X-vej 20 A, Gribskov.

Retten i Helsingør pålagde ved kendelse af 5. januar 2018 A konkurskarantæne i 3 år.

Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Dommeren bemærkede, at indkaldelse er forkyndt i Statstidende den 24. november 2017. A, hvis adresse er ukendt, har ikke reageret herpå, hvorfor retten har besluttet at afgøre sagen på skriftligt grundlag.”

Kendelsens resultat med tilhørende kærevejledning blev kundgjort i Statstidende den 13. januar 2018.

As advokat anmodede den 8. maj 2018 Retten i Helsingør om at genoptage sagen.

Retten i Helsingør besluttede den 16. maj 2018 at genoptage sagen på betingelse af, at A inden den 13. juni 2018 indleverede svarskrift.

Den 28. maj 2018 omgjorde Retten i Helsingør beslutningen ved retsbog med følgende ordlyd:

”Dommeren bemærkede, at sagen ved en fejltagelse er genoptaget den 16. maj 2018 og udsat på afgivelse af svarskrift. Rettens afgørelse af 5. januar 2018 er sket efter en egentlig prøvelse af sagens faktum og er altså ikke en U-dom/kendelse. Rette retsmiddel for eventuelt at indbringe sagen for Østre Landsret, er derfor ikke genoptagelse, hvilket der ikke er hjemmel til, men kære, hvilket kræver særskilt tilladelse, da kærefristen er sprunget.

Retten omgør derfor beslutningen om genoptagelse og slutter sagen.”

As advokat anmodede den 30. maj 2018 Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære Retten i Helsingørs kendelse. Nævnet meddelte den 25. juni 2018 advokaten, at anmodningen ikke krævede nævnets tilladelse, og henviste ham til at ansøge landsretten om tilladelse til kære efter retsplejelovens § 394, stk. 2.

A anmodede den 26. juni 2018 Østre Landsret om tilladelse til at kære Retten i Helsingørs kendelse efter kærefristens udløb efter konkurslovens § 251, stk. 2, og § 255, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2.

Østre Landsret besluttede ved kendelse af 4. oktober 2018 ikke at imødekomme anmodningen. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Der findes ikke at foreligge sådanne særlige omstændigheder, som kan begrunde, at kære trods den betydelige fristoverskridelse undtagelsesvis bør tillades efter konkurslovens § 251, stk. 2, og § 255, jf. retsplejelovens § 394, stk. 2.

Derfor bestemmes:

As ansøgning om kæretilladelse imødekommes ikke.”

Procesbevillingsnævnet meddelte den 28. december 2018 tilladelse til, at A kunne kære Østre Landsrets kendelse af 4. oktober 2018 til Højesteret.

Parternes synspunkter

A har anført navnlig, at betingelserne for forkyndelse i Statstidende ikke var opfyldt, og at betingelserne for at tillade kære efter kærefristens udløb er opfyldt.

Efter retsplejelovens § 159 kan der ske forkyndelse i Statstidende, hvis den pågældendes bopæl, opholdssted eller arbejdssted her i landet ikke kan oplyses. A genindrejste til Danmark og blev tilmeldt Folkeregisteret med bopæl på X-vej 20 A den 11. november 2017. Det er uklart hvorfor Helsingør Kommune har ændret indrejsen med tilbagevirkende kraft til den 1. maj 2017 og har registreret en hændelsesdato den 27. november 2017. Betingelserne for at forkynde i Statstidende var således ikke opfyldt den 24. november 2017.

Retten i Helsingørs kendelse blev afsagt den 5. januar 2018, og ansøgning om kæretilladelse blev sendt den 26. juni 2018. Fristen på 6 måneder for at ansøge om kæretilladelse er således overholdt.

Fristoverskridelsen skyldes, at A ikke var bekendt med sagen eller afgørelsen før maj 2018. Der er intet, der tyder på, at kendelsen er korrekt materielt. Det samlede anmeldte krav i boet var 7.666,10 kr. Et krav i den størrelsesorden opfylder ikke betingelserne for at pålægge konkurskarantæne, og der er intet hensyn at tage til modparten.

Det forhold, at der ikke er sket forkyndelse i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejeloven bør sidestilles med, at retten har givet kærende forkerte informationer, hvilket sædvanligvis medfører tilladelse til at kære, jf. UfR 2003.2303 Ø. Er det rettens fejl, at processuelle regler afskærer en part fra appel,

foreligger der efter omstændighederne en krænkelse af Den Europæiske Men- neskerettighedskonvention artikel 6.

Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis der ikke er mulighed for at svare for sig i en konkurskarantænesag.

S ApS under konkurs har anført navnlig, at betingelserne for undtagel- sesvist at tillade kære ikke er opfyldt.

Kurator anmodede Retten i Helsingør om, at forkyndelse skete via Statstidende. Retten i Helsingør meddelte den 22. november 2017, at retten havde sendt processkriftet til forkyndelse i Statstidende, da det ikke var lykkedes at forkynde via e-Boks, og sagsøgtes nuværende opholdssted var ukendt. Stævningen blev således forkyndt lovligt via Statstidende. Kære kan ikke tillades på det grundlag, at A ikke læste Statstidende den dag.

A måtte som tidligere direktør i S ApS have forventet, at kurator ville henvende sig til ham. A valgte ikke at stå til rådighed over for kurator, og er dermed selv skyld i, at der blev indledt konkurskarantænesag imod ham, og at sagen måtte forkyndes via Statstidende.

Der er uoverensstemmelser i de af kærendes afgivne oplysninger om, hvornår A skulle være flyttet tilbage til og registreret i Danmark.

Højesterets begrundelse og resultat

Retten i Helsingør pålagde ved kendelse af 5. januar 2018 A konkurskarantæne i 3 år. Sagen angår for Højesteret, om han efter konkurslovens § 251, stk. 2, skal meddeles tilladelse til at kære denne afgørelse til landsretten efter udløbet af kærefristen, som ifølge § 251, stk. 1, er to uger.

Ifølge Det Centrale Personregister boede A den 5. januar 2018 på adressen X-vej 20 A, Gribskov, og kendelsen burde derfor have været sendt til denne adresse. Højesteret finder under disse omstændigheder, at offentliggørelse i Statstidende ikke kan sidestilles med, at A var blevet bekendt med kendelsen.

A var ikke bekendt med, hvornår kendelsen i konkurskarantænesagen ville blive afsagt, og han har oplyst, at han først blev bekendt med kendelsen i maj 2018, hvorefter han den 8. maj 2018 anmodede Retten i Helsingør om genoptagelse.

Højesteret finder, at Retten i Helsingør ved at genoptage sagen den 16. maj 2018 kan have givet A en berettiget forventning om, at det ikke var nødvendigt at kære kendelsen af 5. januar 2018. Da Retten i Helsingør den 28. maj 2018 omgjorde sin beslutning om genoptagelse, blev A, der var repræsen-

teret ved advokat, imidlertid gjort opmærksom på, at rette rets- middel var at indbringe sagen for landsretten. Anmodning om kæretiladelse blev dog først indgivet til landsretten den 26. juni 2018. Under disse omstændigheder tiltræder Højesteret, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at kære undtagelsesvis bør tillades trods overskridelsen af kærefristen, jf. konkurslovens § 251, stk. 2.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen part skal betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Retsafgiften tilbagebetales.

